

θών, τῶν τότε γυμνασίων κατὰ τρέχει, καὶ τὰς τούτων αἰσθη-
 φάς, ἔτι ἀπολασάν ψέγει. καὶ δὴ καὶ τούτων ἴνας
 ὄνομασι χαρακτηρίζει. Πρόβελος δὲ νέω, ὁ ἔξαρχος τῶν
 βουλευτικῶν, ἢ ὁ ποροσπιτόμυθος. Ησύχιος, ἀλλὰ τοῦ δὲ
 Πρόβελος ἀρχὴ τις πρὸς τὰς Αθῆνας μὲν πῶς ἐν Σι-
 κελίᾳ συμφορὰν κατὰ σάθει. ὡς δὴ ἴλον ἐκ τῶν ὀρθῶν τῶν
 Θεμισκιδεῶν ἐγγραφῆς. Ομοῦς δὲ φησὶν, ὡς ἐκ τῶν ὑπαρ-
 χόντων ἐδοκίμει χρεῖται μὴ ἐνδοθίοναι, ἀλλὰ πρὸς σκευά-
 ρισμα καὶ ναυτικόν, ὅθεν ἀνδράων τὸ ξύλα ξυμποειλά-
 μυθος, καὶ χρηματῶν, καὶ τῶν ξυμμάχων ἐς ἀσφαλείαν
 ποιήσασθαι, καὶ μάστιγα πῶς εὐδοκίαν, τῶν τε καὶ πῶς πό-
 λιν τίς ἐυτέλειαν σωφρονίαι, καὶ ἀρχαῖς τινὰ πρὸς βυ-
 τέρων ἀνδρῶν ἐλέσθαι, οἱ ἴνας πρὸς τῶν παρόντων ὡς ἀν-
 χαίρος ἢ ποροβαλεῖται. Σαβάριον.] Σαβάριος, ὁ αὐτὸς
 ἔστι πρὸς Διόνυσον ἔτυχε ἢ τὸ ποροσπείρας τούτης πρὸς τὴν
 γινώσκον πρὸς αὐτὴν θειασμόν. τὸ γὰρ εὐάζειν, οἱ βαρβα-
 ροὶ βαβάριον φασίν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀπολου-
 θουῦντες τὴν εὐασμόν βαβάριον λέγουσιν. ἐνθεν Σαβάριος,
 ὁ Διόνυσος. Σάβας ἔλεγον καὶ τὸς ἀφαιρωμένους ἀπὸ τῶν
 πρὸς, ἔτι τὸς Σάβας ἀπὸ Σ. πρὸς τούτων ἢ, ἐν ἀρχῇ τῶν
 Σφικῶν, ἐν Ὀρμιστῶν πλείωνων εἶρη. Ο, τὸ Ἀδω-
 νιασμός, τῆς ποιε γέγονε ὁ Ἀδωνιασμός, τίνος ἕνεκα, καὶ ἄτινα
 πρὸς αὐτῶν οἱ ποιηταὶ μεμυθεύσασθαι, μηδενὶ ὡς ὀμιᾶν, ἀ-
 γνώστον. Ἀδωνιοὶ δὲ, τὸ τὸ Ἀδωνιδος εἶδωλον. Ἀδωνία
 δὲ θηλυκῶς, εἴτε τὰ Ἀδωνία πηλοπονητικῶς ἑορτή τις τῶν
 Ἀδωνιδῶν, ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτῃ ἀγορεύον, ὡς εἶρη ἐν τῇ Εἰρήνῃ,
 ἐν τῷ

Α τοίνυ τὸ Ἀδωνιν, ἀντὶ τοῦ πενθέτε, καὶ θρῆνηται, ἐξαι-
 ζετο δὲ, δηλονότι ταυτῶν γυμνασίων, ποροσπιτομυθεύ-
 ρεν, ἢ ποροσπιτομυθεύσειν, ἀπολασάν ἢ ἀσφαλείαν, καὶ
 ἀσφαλῆς, ὡς ἀφ᾽ ἐσιν ὑπὸ αὐτῶν, ὑπὸ αὐτῶν ἀδ᾽ ἐξ. δὲ τῶν
 τῶν δὲ πάντων ὁ Πρόβελος δηλοῖ πῶς γυμνασίων ἀπολα-
 σίαν, ἔτι καίαν, ὑπὸ τῶν ἑκ τῶν πρὸς τὸν ποροσπιτομυθεύσαν
 ἐξάτης ἔργον αὐτῶν ποροσπιτομυθεύσαν ἐν δὲ Σαμαθῶν ἐξ
 λέγει.

CHR. Πρόβελος.] Hic erat cum pluribus a-
 liis ἔξαρχος τῶν βουλευτικῶν, Herodotus vocat eo no-
 B mine quos Prouifores dicimus, Hi videbant ne
 quid ipsi nouem magistratus contra Rempublicam facerent. Eo-
 dem fuisse Νομοφύλακας etiam putauit magnus Budæus, Prin-
 cipes Senati vocare possumus. Sudas in illa sua Collectaneorum
 farragine viginti primum fuisse, deinde plures creatos scribit
 post cladem Siciliæ qui cauerent ne quid Respub. caperet
 detrimenti. Eos maximus magister Aristoteles conuenire magis
 C scribit in dominatu paucorum quam in statu multi-
 tudinis, cuius Reipublicæ proprius ordo est βουλή non ποροβουλή,
 vide ipsum lib. 4. Politicon. Meminit idem τῶν ποροβουλήων lib. 3.
 Rhetoricorum ubi Sophoclem ποροβουλήον cen. fuisse ait cum aliis πορο-
 βουλήοις, constituendos 400. Arthomtas. Ibi Græcus interpres
 ποροβουλήους esse uult eos qui de rerū euentibus consulunt &
 deliberāt. O τὸ Ἀδωνιασμός.] Legēdū omnino Ἀδωνιασμός.
 Sic enim vel Hesychio teste dicitur lugubris Nenia quæ
 super Adonide celebratur. Mox ubi habes ἄρασι, in Venera
 D editione legitur ἄρασι, ut uis modo legas, ciccum, ut ait ille,
 non interdum. Hd' ὑποπιτωκῆα.] Id est probè appota ut loquitur
 Latinitatis elegantissimus M. Plautus, Malè autem Veneta editio
 ὑποπιτωκῆα. Qui error occupauit Irenam fabulam, neque à me
 animaduertus fuit etsi monitori Leopardo doctissimo viro,
 iam dudum auscultandum fuerat qui cap. 23. lib. 9. Emendationum
 suarū totus est in huius uocis explanatione. Quod paulò post
 ait de Cholozye, nondum liquido mihi constat de sensu recto
 huius loci.

Πάσας τε τὰς ἀλλὰς τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
 Μυσῆας Ἐρμῆ, Διὸς πόλει, Ἀθῆναι.
 ὅθεν καὶ τὸ ῥῆμα Ἀδωνιάζω, τὸ ταυτῶν πῶς ἑορτῶν ἄνω-
 ἀφ' οὗ καὶ ὄνομα ῥηματικόν, Ἀδωνιασμός. ὡς συνουσια-
 σμός, ὡς τὸ πρὸς συνουσίαζω χαρακτηρίζεται. ταῦτα δὲ πάν-
 τα, ἔστιν, ὅτε τὸ θρῆνον, ἢ ὅπῃ τὸ Ἀδωνιδος θανάτου
 ποιήσασθαι δηλοῦσι, καὶ οὕτως ἐν τῷ ληπτότερον ἐκ τῶν ἐξ ἡς
 φάμεν, οὐ πρὸς τῶν τεγῶν, τὸ πρὸς τῶν τεγῶν, τὸ ἐν τῇ
 δὲ, καὶ ἔστιν, τῶν τεγῶν, οὐ πρὸς τῶν τεγῶν, οὐ πρὸς τῶν
 ποτῶν ἤκεον. Ἰὸ πρὸς τῶν τεγῶν, οὐ πρὸς τῶν τεγῶν. καὶ ἐν τῇ
 κλησίᾳ, ἐν τῇ κλησίᾳ. Μὴ ἄρασι, ἢ ἄρασι, ἐν ἄρασι, ἐν
 ἄρασι, ἐν ἄρασι, ὅπου δὲ, ὁ νοῦς, ὁ δὲ Δημόστροφος ἔλεγε
 ἐν τῷ ἐν ἄρασι, ἀλλ' ἀκρίτως εἰς τὴν Σικελίαν πλεῖν. Ο-
 πλίτας καταλέγειν.] κατὰ λέγειν ὀπλίτας, τὸ δὲ ἔξω ἀ-
 φεν, τὸ καταλέγειν. Ἐνοσῶν. ὀπλίτας τὸ αὐτὸ κατα-
 λέγειν χιλίως ἐπεψήσαντο, καὶ αὐτῶν. μὲν δὲ ταῦτα
 κατὰ λέγειν ὀπλίτας, ὁ πρὸς τῶν δὲ, πρὸς τῶν δὲ, ἢ ὀπλί-
 τας εἰσι, ἔτι μαχίμους ἠλωμέως, ἔχουσι ἢ ἔξω φάρας.
 ὀπλίται μὲν γὰρ λέγονται, οἱ βαρυτάτη ὀπλίται κρη-
 μμοί, καὶ τὸ μακεδονικὸν πρόπον, ἀσπίσι περιφέρειν, καὶ
 δόρασι περιφέρειν. ἢ ὀπλίται, οἱ κρημνοὶ τῆς κέρλευ, καὶ
 τῶν, ἔτι ἀκρίτως, καὶ λίθοις ἐκ σφενδάνης ἢ ἐκ χειρός. οἱ
 δὲ πρὸς τῶν δὲ, μίση πρὸς κέρλευ, σκευή. ἢ τὸ πρὸς τῶν
 μικρὰ τις ἔστιν ἀσπίδι σκη, καὶ κούφῃ. καὶ τὰ δόρατα πολὺ
 τῶν ὀπλίταις λειπόμυθος. Σ. Ζακωθίαν.] Ζακωθός F
 ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς παρ' Ὀμήρῳ ὡς μαρτυρεῖ Στέφανος
 πρὸς τὸ πόλεον πόλεις ἔστιν, ὡς Ζακωθός τὸ Δαρδανί-
 ος, ὁ πρὸς τῶν Ζακωθίος. Θεμισκιδεῶν δὲ ἐν δευτέρῳ τῶν
 ἐγγραφῆς, νῆσον ἔτι λέγει, γράφων οὕτως, οἱ δὲ Λακε-
 δαμόνοι, καὶ οἱ ξυμμάχοι τῶν αὐτῶν θέρους ἐσράτευσαν
 ναυὸν ἑκάστῃ Ζακωθῶν πῶς νῆσον, ἢ καὶ ἀντιπέρους Η-
 λίδος, εἰσὶ τῶν Ἀχαιῶν τῶν ἐκ Πελοποννήσου ἀποικοί, ἔτι
 Αθῆναις ξυμμάχων ὑποπιτωκῆα, μεθύσασθαι, ἢ πο-
 πίνεν γὰρ μεθύσασθαι. Κόπτεσθαι Ἀδωνιν.] κόπτειν,
 κοινῶς μὲν τὸ διαίρειν. παρ' Ἀπικῶν δὲ, τὸ κρούειν, καὶ
 πρὸς τῶν δὲ, κόπτειν πῶς θύραν, καὶ κόπτειν, τὸ ἐλάττειν,
 ἔτι σφυροκοπεῖν, κόπτειν δὲ κεφαλῶν χερσίν, ὅτι ἐντε-
 λῶς λέγει, κόπτειν καὶ μόνος ἀκρίτως καὶ κόπτειν, τὸ
 πρὸς τῶν δὲ, ὅθεν κοπιετός, Ἰὸ πένθος, ὁ θρῆνός. κόπτειν

E ΒΙΣΕΤΥΣ. Τί δὴ τ' ἀνεί.] Εργεῖ ὁ τῶν γερόντων
 ἀγγελος, ὅς ἀγγέλλει ἀπερ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Γυμνασίων ἐ-
 παθόν. ὁ δὲ Πρόβελος καὶ αὐτὸς καταγέλασά τινα δι-
 γνησάμυθος, τούτων ἀτίαν ἔτι λέγει, πῶς ἄρα τῶν ἀν-
 δρῶν ποροσπείρας ἑαυτῶν Γυμνασίων φιλοσοφίαν, καὶ ἀνεσιν.
 εἶτα καὶ ἑαυτὸς ὑπὸ Γυμνασίων ἐκλεισθέντα μέμφεται. τέλος
 δὲ, ἔτι τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν ποροσπιτομυθεύτων ἀπαν-
 τες ποροσπείρας ἀπόπολιν, ἢ αὐτὸς πύλας διαρρήζοντες
 ὀρμῶν. Ελουσαν.] τῶν ὑδατῶν ἐκ τῶν καλπίδων ἐρχο-
 μῶν ἡμᾶς ἔβρεξαν ὡς λούσαι Διοκῆν. ὡς εἰσομα-
 τίδης.] τῶν νοῦ, καὶ μέσθους χάσειν, ταῦτα γράπτειν οὕτως.
 ὡς εἰσοματίδης, θοματίων Ἀπικῶς, ὅπερ κοινῶς, τὸ ἰ-
 ματίον καλεῖται. ἐν τῷ δὲ τὸ ὑποπιτωκῆον θοματί-
 διον, τὸ ἰματίον. ὡς ἐν εὐρηνότατος.] ὁ νοῦς, τὸ ἡμῶν
 ἰματίον τῶν ὑδατῶν οὕτως ἔβρεξαν, ὡς ἡμᾶς φαίνεσθαι
 ἐν εὐρηνότατος αὐτοῖς. ὡς αὐτὰ τῶν ἡμῶν οὐρῶν βαπτισθῆναι
 Διοκῆν. Ἰὸ ἐν εὐρηνότατος Ἀπικῶς εἶρη, ἀντὶ τῶν ἐν εὐρηνό-
 τας πρὸς τὸ ἐν εὐρηνότατος. Τὸν ἀλυκῶν, ἀλυκῶν, ὁ ζῦστον καὶ
 δασυμύθων, ἀλυκῶν, καὶ τὸ Ησύχιον. ἐάν μὲν τὰ δα-
 σῶν, ἢ θάλασσα, ἐάν δὲ ψιλῶν, ἢ λυκοῦς μὴ ἐχούσαι, ὁ
 αὐτὸς, ἀλυκῶν, ἀλμυρῶν, τὸ δὲ μέγα ἐτυμολογικόν, ἀλυ-
 κός, ἀλμυρός, πρὸς τὴν ἀλμῶν, ἀλμῶν καὶ ἀλμυρός, ὡς πε-
 φάλασσα, πεφάλασσα. διὸ καὶ ἐκ ἀπιθάνους τεμμαιροῦ τίς
 ἐστὶ τὸ ἀλυκῶν ταῦτ' ἀλυκῶν, ἢ γου, ἀλμυρός, καὶ θα-
 λάσσαν ἔτι. τὸ δὲ τὸ ὀπιθῆλον τὸ Ποσειδῶνος ἰμῶν ποροσ-